

Stiftelsesforeningen

Anbefaling vedrørende god styring og ledelse av stiftelser

1. INNLEDNING

En stiftelse har ingen eiere. Når en stiftelse er opprettet, er en formuesverdi selvstendig stilt til rådighet for et nærmere angitt formål. Tilliten til stiftelsesinstituttet er avhengig av at alle som arbeider med og for stiftelser kjenner til de normer og regler som gjelder for styringen og ledelsen av stiftelser.

God stiftelsesstyring er å etablere og følge rutiner for styring og kontroll som skal gi stifterne, brukerne, myndighetene og omverdenen trygghet for at formålene innfris, og at verdier blir forvaltet på en god måte. I målet om trygghet for at formålet innfris ligger ikke bare det positive – at stiftelsens midler skal bli brukt til å realisere stiftelsens formål – men også det negative – at midlene ikke skal bli brukt til noe annet.

Stiftelsesforeningen har utarbeidet denne anbefalingen som en hjelp til foreningens medlemmer i den daglige driften av stiftelsen. Ikke alle problemstillinger lar seg besvare med klare svar. I mange saker vil den enkelte stiftelse selv måtte ta konkret stilling til hva som ligger innenfor det "forsvarlige" eller det "rimelige". Vår anbefaling er imidlertid at alle medlemmer av Stiftelsesforeningen setter etiske og juridiske problemstillinger høyt på sin dagsorden, og at man opptre klart innenfor de regler som gjelder for stiftelser slik at man unngår å komme inn i noen "gråsoner". Stiftelsesloven gjør styret til stiftelsens øverste organ, og det er viktig at styret er klar over de plikter de har i henhold til stiftelsesloven.

Anbefalingen redegjør hovedsakelig for hovedregler og hovedprinsipper. I enkelte tilfeller åpner Stiftelsesloven for søknader om dispensasjoner fra slike regler, men dette vil ikke bli omtalt i denne anbefalingen. I noen tilfeller presiserer vi at de konkrete anbefalingene gjelder for stiftelser av en viss størrelse og med en viss egenkapital. Dette for å understreke at det stilles større krav til stiftelser med mye egenkapital hva gjelder internkontroll og kapitalforvaltning.

Stiftelsesloven definerer to hovedkategorier stiftelser; alminnelige stiftelser og næringsdrivende stiftelser. Av pedagogiske grunner kan alminnelig stiftelser igjen deles inn i to kategorier; gaveutdelende stiftelser og gavemottakende stiftelser. Denne anbefalingen gjelder for alle typer stiftelser, men det er tatt inn et eget punkt om de gaveutdelende stiftelsene i punkt 6 og de næringsdrivende stiftelsene i punkt 7. Det gjøres oppmerksom på at finans- og sparebankstiftelser er undergitt særskilt regulering i finansieringsvirksomhetsloven. Dette gjør at lovgivningen for slike stiftelser vil avvike noe fra det som er redegjort for i denne anbefalingen.

2. REALISERING AV STIFTELSENS FORMÅL

Hensikten med en stiftelse er å oppfylle et nærmere angitt formål. Dette formålet kan være av ideell, humanitær, kulturell, sosial, utdanningsmessig, økonomisk eller annen art. Det er styret som har ansvaret for at stiftelsens formål ivaretas.

Formålet til en stiftelse skal være angitt i vedtektene. Den eller de som har opprettet en

stiftelse har bestemt hvilke formål som skal tilgodeses fra stiftelsen. Dette omtales gjerne som "oppretterens vilje". Det tradisjonelle utgangspunktet i norsk rett er at en stiftelse i prinsippet er uforanderlig. Fordi ingen eier en stiftelse, må eventuelle endringer i stiftelsens vedtekter godkjennes av Stiftelsestilsynet. Dersom et styre oppdager at det formålet de er satt til å ivareta er åpenbart "uheldig, ufornuftig eller unyttig", eller at stiftelsens kapital er utilstrekkelig til å tilgodese dens formål på en rimelig måte, kan de søke Stiftelsestilsynet om omdanning av stiftelsen etter reglene i stiftelseslovens kapittel 6. Det finnes en rekke eksempler på vedtak fra Stiftelsestilsynet om slik omdanning.

Utdelinger av stiftelsens midler skal være i henhold til stiftelsens formål. Styremedlemmer og andre må derfor ha god kjennskap til vedtektenes angivelse av stiftelsens formål. I praksis vil styret ofte måtte foreta fortolkninger av vedtektene når de skal avgjøre om en utdeling er i samsvar med stiftelsens formål. Hva som var oppretterens vilje skal være det sentrale når innholdet i vedtektene tolkes. For alminnelige stiftelser er det ikke forbud mot å foreta utdelinger fra grunnkapitalen, med mindre det er særskilte bestemmelser i vedtektene som forbyr slik utdeling. Enkelte av de næringsdrivende stiftelser har imidlertid bundet grunnkapital. Grunnkapitalen er det beløp som settes av til et bestemt formål ved opprettelsen av en stiftelse og som registreres som grunnkapital i Foretaksregisteret.

Anbefalinger fra Stiftelsesforeningen:

- Styret bør ta initiativ til jevnlig diskusjoner om hva slags type utdelinger som vil ivareta stiftelsens formål. Disse konklusjonene bør nedfelles i retningslinjer e.l. som protokolleres.
- I noen tilfeller bør stiftelsen vurdere å aktivt lete frem eller oppsøke mulige mottakere av midler fra stiftelsen fremfor å vente på søknader.

3. STYRETS ROLLE - SELVSTENDIGHET I FORHOLD TIL OPPRETTER

De formuesverdier som er lagt inn i stiftelsen er stillet til rådighet for formålet. Når en stiftelse er opprettet, mister den person eller virksomhet som har skutt inn kapital råderetten over midlene. Det springende punkt for om selvstendighetskravet er oppfylt, er om stiftelsens kapital forvaltes og fordeles uten for tett påvirkning fra oppretteren og til de formålene som skal tilgodeses. Selvstendighetskravet retter seg ikke bare mot oppretteren, men gjelder også i forhold til oppretterens "nærstående". Styret må sørge for at stiftelsen reelt sett opptre selvstendig fra oppretter og de som skal motta midler fra stiftelsen.

Det følger av stiftelsesloven at den som har opprettet stiftelsen, oppretterens nærstående og personer som har tillitsverv hos eller er ansatt av oppretteren, ikke kan være de eneste medlemmene av stiftelsens styre.

Stiftelsesloven forbyr utdelinger til oppretteren selv eller til oppretterens ektefelle eller samboer. Det samme gjelder utdelinger til selskaper de samme personer har bestemmende innflytelse over. Det er imidlertid ikke ulovlig å foreta utdelinger til oppretterens barn og øvrige slektninger, og noen familiestiftelser har nettopp til formål å yte støtte til barnas utdanning og lignende. Slike stiftelser vil imidlertid kunne møte utfordringer hva gjelder oppfyllelse av kravet til selvstendighet. Det må også betales arveavgift etter arveavgiftslovens § 2 e i slike tilfeller.

Begrepet "utdeling" dekker mer enn de rene gaveoverføringene. Alle overføringer der det foreligger et misforhold mellom vederlaget til stiftelsen og overføringen fra stiftelsen, vil kunne bli ansett å være "utdeling" i stiftelseslovens forstand. Å selge en av stiftelsens eiendommer til underpris vil regnes som en utdeling og må følgelig skje i henhold til reglene i vedtektene og stiftelsesloven. Dersom det har skjedd en utdeling i strid med stiftelsesloven skal mottakeren som hovedregel tilbakeføre det som er mottatt. Dette

gjelder imidlertid ikke dersom mottakeren ikke forsto eller burde forstått at utdelingen var ulovlig. Det kan kreves erstatning på vegne av stiftelsen fra styremedlemmer, daglig leder eller revisor dersom det har oppstått et tap i stiftelsen. Både styret og Stiftelsestilsynet kan fremme slike erstatningskrav.

Etter stiftelsesloven gjelder en separasjonsplikt; en stiftelses eiendeler skal holdes adskilt fra andre eiendeler. Dette gjelder både i relasjon til midler som andre stiftelser eier og i relasjon til midler som andre fysiske og juridiske personer eier. Det gjelder også et forbud mot å ta opp lån i stiftelsen for en rekke av de personer som er knyttet til stiftelsen: oppretteren, oppretterens nærstående, styremedlem, observatør, personer med verv i andre organer i stiftelsen og daglig leder. Sammenblanding av personlig økonomi og stiftelsens økonomi er ulovlig, og stiftelsesloven har derfor regler for å forhindre dette.

Anbefalinger fra Stiftelsesforeningen:

- Det bør velges et styre som har representanter med tilstrekkelig uavhengighet i forhold til oppretteren.
- Stiftelser som forvalter en viss kapital bør vurdere å involvere uavhengige personer i prosessen med å velge styrets medlemmer.
- Styremedlemmer som får mistanke om at det forekommer ulovlige utdelinger til for eksempel oppretter, bør sørge for å ta opp saken i styret og at saken protokollføres. Dersom styret ikke tar saken på alvor bør revisor eller Stiftelsestilsynet involveres.

4. KOMPETENT LEDELSE

Styret har ansvaret for forvaltningen. Mange stiftelser forvalter en betydelig kapital og profesjonell drift av stiftelsen er viktig. Som styremedlem kan en komme i ansvar overfor stiftelsen for de tap som en forsettlig eller uaktsomt har voldt stiftelsen under utførelsen av sine oppgaver.

Selv om det kan utledes et grunnleggende krav til forsvarlighet av stiftelsesloven, stilles det ikke særskilte krav til stiftelsers saksbehandling. Stiftelser er heller ikke underlagt forvaltningslovens saksbehandlingsregler. I noen tilfeller vil vedtektene angi regler om saksbehandlingen som styret må følge.

Et styremedlem eller daglig leder skal ikke delta i behandlingen eller avgjørelsen av spørsmål som er av betydning for vedkommendes eller nærståendes økonomiske særinteresse. De samme personer kan heller ikke delta i behandlingen av avgjørelser som angår organisasjoner eller institusjoner de har tillitsverv i.

Godtgjørelse til styret skal stå i rimelig forhold til det arbeid og ansvar som følger med vervet eller stillingen. Det bør legges vekt på hvilken kompetanse styret trenger for å drive stiftelsen og til å forvalte dens midler på en forsvarlig måte. Stiftelsestilsynet kan sette ned godtgjørelse som er urimelig høy. Som godtgjørelse regnes både kontantutbetalinger og ulike former for naturalytelser, som for eksempel gratis bil, reiser og fri bruk av eiendom som tilhører stiftelsen. Det vil være stor variasjon mellom hva som vil være et rimelig honorarnivå i en liten stiftelse med beskjeden grunnkapital og i en stor stiftelse med en betydelig egenkapital.

Som styremedlem eller ansatt i en pengeutdelende stiftelse, kan en bli utsatt for ulike typer påvirkning av personer eller organisasjoner som søker om økonomisk støtte fra stiftelsen. Det vil være straffbart å motta "utilbørlige fordeler" i anledning sin stilling, verv eller oppdrag for en stiftelse.

Anbefalinger fra Stiftelsesforeningen:

- Styrets samlede kompetanse bør stå i forhold til stiftelsens formål
- Stiftelsen bør ha prosedyrer som sikrer at styrets sammensetning og kompetanse vurderes jevnlig.
- Stiftelsen bør følge visse grunnleggende krav til forsvarlig saksbehandling, eksempelvis at søknader bør behandles innen rimelig tid, og at det gis skriftlig svar på alle søknader. E-post er å betrakte som et skriftlig svar.
- Alle stiftelser bør jevnlig gjennomgå sine egne regler for godtgjørelse slik at disse er vel gjennomtenkt og begrunnet.
- Styret bør vise særlig aktsomhet der styremedlemmer mottar betaling for eventuelt tilleggsarbeid for stiftelsen. Styremedlemmet selv bør ikke være med på å behandle avtaler om slikt i tilleggsarbeid.
- Stiftelser bør vurdere om deres størrelse eller arbeidsoppgaver er av en slik art at det er behov for egne etiske regler for virksomheten.

Nyttige lenker:

Statens personalhåndbok 2009 (Se punkt 10.14.2)
<http://www.sph.dep.no/Statens-Personalhandbok-2009/>

Etiske regler i Sparebankstiftelsen Dnb NOR:
<http://www.sparebankstiftelsen.no/index.gan?id=40&subid=0>

5. FORSVARLIG KAPITALFORVALTNING

Forvaltning av stiftelsers kapital skal skje på en forsvarlig måte. Det skal til enhver tid tas tilstrekkelig hensyn til sikkerheten og mulighetene for å oppnå en tilfredsstillende avkastning for å ivareta stiftelsens formål. Styret plikter å påse at formuesforvaltningen er gjenstand for betryggende kontroll. For næringsdrivende stiftelser gjelder en handleplikt dersom egenkapitalen blir lavere enn forsvarlig.

I noen tilfeller vil vedtektene til stiftelsen inneholde særskilte krav til forvaltningen av midlene, og styret må i så fall etterleve disse kravene. Som regel vil imidlertid styret stå uten spesielle føringer for kapitalforvaltningen, og må selv ta stilling til hva som er en forsvarlig forvaltning av stiftelsens midler. Hver stiftelse må foreta en konkret vurdering av hva som er forsvarlig ut i fra forholdene i den enkelte stiftelse; hvor stor er kapitalen og hva er formålet med stiftelsen?

Styret i en stiftelse er ansvarlig for kapitalforvaltningen, og kan bli erstatningsansvarlig overfor stiftelsen dersom kapitalforvaltningen er uforsvarlig. Styret må derfor ha kunnskap om kapitalforvaltningen og sørge for at det finnes tilfredsstillende rutiner og kontroll. Stiftelsesloven angir to prinsipper for forsvarlig forvaltning; 1. hensyn til sikkerhet og 2. hensynet til å oppnå en tilfredsstillende avkastning. På bakgrunn av disse to prinsippene må den enkelte stiftelse konkret avgjøre på hvilken måte stiftelsens midler skal plasseres. Hensynet til sikkerhet innebærer en begrensning i hvor stor risiko en stiftelse kan ta. Hensynet til en tilfredsstillende avkastning tilsier at kapitalforvaltningen ikke kan være for passiv. Stiftelsens tidsperspektiv, og stiftelsens behov for tilgjengelig kapital for å drive utdeling, vil også være viktige hensyn i valg av forvaltningsstrategi. Av forarbeidene til stiftelsesloven fremgår det at plikten til å drive en forsvarlig kapitalforvaltning innebærer at styret med jevne mellomrom må vurdere alternative plasseringsmuligheter for stiftelsens kapital.

Styret må ta stilling til om kapitalforvaltningen skal håndteres internt i stiftelsen eller om den skal settes ut til eksterne. Det er viktig at styret er bevisst at de uavhengig av organisering står ansvarlig for kapitalforvaltningen. De må derfor sørge for å ha tilstrekkelig kontroll og innsikt i det eventuelle eksterne porteføljeforvaltere foretar seg. Eksterne porteføljeforvaltere har på sin side plikt til å sette seg inn i kundens mål for

forvaltningen og tilpasse sin rådgivning i forhold til kundens kompetansenivå. De plikter som eksterne rådgivere er pålagt i henhold til verdipapirhandelloven er dermed med på å sikre forsvarlighet i kapitalforvaltningen for stiftelser.

Det har vært reist spørsmål om kapitalforvaltning i en stiftelse kan anses som en skattepliktig virksomhet. Det foreligger fast praksis fra ligningsmyndighetene for å akseptere at profesjonalisert kapitalforvaltning i en stiftelse ikke er skattepliktig virksomhet. I tilfeller der en stiftelse driver utpreget aktiv forvaltning basert på stort transaksjonsvolum og høy risikoprofil, kan det imidlertid være nærliggende å se på forvaltningen som en økonomisk virksomhet som vil utløse skatteplikt. Styret i stiftelsen må ta stilling til spørsmål om godtgjørelse for kapitalforvaltning. Stiftelsesloven inneholder ikke uttrykkelige bestemmelser som begrenser den godtgjørelsen stiftelser kan betale til rådgivere og andre som på oppdragsbasis yter bistand til stiftelsen. At det ikke skal utbetales unødvendig høy godtgjørelse til slike rådgivere, er en del av styrets ansvar for å forvalte stiftelsens midler på en forsvarlig måte.

Anbefalinger fra Stiftelsesforeningen:

- Stiftelser med en viss egenkapital bør fastsette en instruks for kapitalforvaltningen.
- Styret i stiftelsen bør diskutere strategi for kapitalforvaltningen minst en gang per år og kunne dokumentere slik behandling for eksempel i styreprotokollen.
- Stiftelsens kapitalforvaltning bør tilpasses styrets kompetanse. Et grunnprinsipp bør være at det ikke foretas plasseringer i finansielle produkter som styret ikke forstår rekkevidden av.

Nyttige lenker:

Kapitalforvaltningsforskriften (gjelder for livsforsikringselskaper og pensjonsforetak)
<http://www.lovdatabank.no/cgi-wif/ldles?doc=/sf/sf/sf-20071217-1457.html>

6. GAVEUTDELINGER

Mange stiftelser har som formål å drive utdeling av midler. Det er viktig at styret sikrer at utdelingene fra stiftelsen skjer i henhold til stiftelsens formål. Det er også viktig at stiftelsen utarbeider retningslinjer og rutiner for hvordan arbeidet med gaveutdelinger skal legges opp. Noen stiftelser vil velge en løsning der de mottar søknader om støtte, mens andre vil aktivt oppsøke virksomheter og enkeltpersoner som det i henhold til formålet med stiftelsen kan være hensiktsmessig å støtte. Begge løsninger er mulig i henhold til stiftelseslovgivningen.

I henhold til stiftelsesloven skal utdeling av stiftelsens midler vedtas av styret. Det er som hovedregel ikke anledning til å foreta utdelinger til oppretteren og enkelte grupper nærstående til oppretteren (se pkt 3).

Styret bør så langt det er mulig påse at utdelte midler brukes i samsvar med stiftelsens formål. Stiftelser bør vurdere om det skal fastsettes retningslinjer for oppfølging, kontroll og evaluering etter at midler er utbetalt, eller om de regler man har for dette bør justeres. Tiltak som kan tenkes omhandlet i slike retningslinjer vil blant annet kunne være krav om revisorbekreftede rapporter, krav om egenerklæringer og løpende dialog om bruken av tildelte midler. Hvilke krav som stilles bør relateres til størrelsen på det beløpet som er delt ut og hvem mottakeren er.

Anbefalinger fra Stiftelsesforeningen:

- Det bør utarbeides retningslinjer for hvordan stiftelsen skal håndtere søknader,

utdelinger og kontroll med utdelinger

7. NÆRINGSDRIVENDE STIFTELSE

Næringsdrivende stiftelser er definert i stiftelsesloven og omfatter følgende typer stiftelser: 1. stiftelser som har til formål å drive næringsvirksomhet selv, 2. stiftelser som driver næringsvirksomhet selv (uten å ha et slikt formål), 3.) stiftelser som på grunn av avtale, eller som eier av aksjer eller selskapsandeler, har bestemmende innflytelse over næringsvirksomheten utenfor stiftelsen. Det er viktig å merke seg at stiftelser som har et ideelt formål likevel kan bli ansett for å være en næringsdrivende stiftelse etter punkt 2. dersom stiftelsen rent faktisk driver næringsvirksomhet. Kjernen i definisjonen av næringsvirksomhet er at det drives virksomhet av økonomisk karakter; dvs. omsetning av varer og tjenester. Det er viktig å merke seg at det kun er stiftelser som "ikke har erverv til formål" som er fritatt for formues- og inntektsskatt i skattelovens § 2-32. Mange næringsdrivende stiftelser vil derfor drive skattepliktig virksomhet, og må overholde sin oppgaveplikt i forhold til ligningsvesenet.

Stiftelsesloven fastsetter noen krav som gjelder særskilt for de næringsdrivende stiftelser. Bakgrunnen for særreglene er at næringsdrivende stiftelser oftere vil inngå avtaler og få kreditorer enn alminnelige stiftelser, og at de vanligvis har ansatte medarbeidere. Kravet til grunnkapitalen er høyere enn for alminnelige stiftelser og grunnkapitalen er bundet i de næringsdrivende stiftelser. Styret har videre en handleplikt i situasjoner der egenkapitalen har blitt lavere enn forsvarlig ut i fra risikoen ved og omfanget av virksomheten i stiftelsen. I slike tilfeller plikter styret også å varsle Stiftelsestilsynet om situasjonen. Det samme gjelder i situasjoner der stiftelsens egenkapital er blitt mindre enn en tredel av grunnkapitalen.

Anbefalinger fra Stiftelsesforeningen:

- Stiftelser som er i tvil om de må regnes for å være en næringsdrivende stiftelse bør innhente eksterne vurderinger, og i tillegg konsultere Stiftelsestilsynet dersom det er noen som helst tvil om konklusjonen.

8. GODE KONTROLLRUTINER

Tilsyn med stiftelser skjer i hovedsak på to måter; 1. Stiftelsenes egenkontroll, inklusive revisors kontroll, og 2. tilsynet fra det offentlige. Fordi stiftelser ikke har eiere som gjennom sitt eierskap fører kontroll med aktiviteten, er gode kontrollrutiner viktig for å sikre tilliten til stiftelsesinstituttet.

Stiftelsesloven presiserer at styret skal påse at regnskap og formuesforvaltning er gjenstand for betryggende kontroll. Selv om en stiftelse har daglig leder og eventuelt andre ansatte, er det styret som har det øverste ansvaret for driften. Styret har også ansvar for å sikre at utdelinger skjer i henhold til stiftelsens formål. I dette må også innfortolkes et krav om at stiftelsene i noen grad kontrollerer at midlene anvendes i henhold til formålet.

En stiftelse har plikt til å føre regnskap. Dette følger av regnskapsloven og gjelder både for alminnelige og næringsdrivende stiftelser. Senest en måned etter fastsettelsen av årsregnskapet skal stiftelser sende et eksemplar av årsregnskapet, årsberetningen og revisjonsberetningen til Regnskapsregisteret. For sen eller ufullstendig innsendelse av slike dokumenter vil kunne medføre ileggelse av forsinkelsesgebyr.

Alle stiftelser skal ha en statsautorisert og registrert revisor. Dersom styret unnlater å velge en revisor kan Stiftelsestilsynet i stedet oppnevne en revisor. Tilsynet kan også frata en valgt revisor oppdraget hvis han eller hun ikke gjennomfører sine plikter etter loven. En revisor har ikke taushetsplikt i forhold til Stiftelsestilsynet og er dermed med

på å sikre det offentliges tilgang til opplysninger om stiftelsen. I revisjonsberetningen skal revisor uttale seg om stiftelsen er forvaltet og om utdelinger er foretatt i samsvar med lov, stiftelsens formål og vedtektene for øvrig. I dette ligger også et ansvar for å undersøke avtaler stiftelsen har inngått med oppretteren eller oppretterens nærstående for å forhindre at det i realiteten har skjedd en utdeling. Revisor har dermed en sentral rolle i å føre kontroll og tilsyn med stiftelsenes virksomhet.

Stiftelsestilsynet kan beslutte gransking av en stiftelse, forvaltningen av den eller nærmere angitte forhold ved forvaltningen eller regnskapene. Granskingen kan enten gjennomføres av tilsynet selv, eller av eksterne granskere oppnevnt av tilsynet for stiftelsens regning.

Anbefalinger fra Stiftelsesforeningen:

- Styret bør sørge for at stiftelsen har en kompetent og kvalifisert revisor med kunnskap om stiftelsesloven. Det bør vurderes om det er hensiktsmessig å skifte revisor minst hvert 5. år.
- Styret bør minst en gang per år kontrollere om instruks for kapitalforvaltningen følges.
- Styret bør vurdere om det er hensiktsmessig med en skriftlig fullmaktsstruktur som avklarer, regulerer og synliggjør hvilke plikter og rettigheter styret, styremedlemmer og eventuelle ansatte (for eksempel daglig leder) har i forhold til signaturrett, bankkonti, utbetalinger, kapitalforvaltning og inngåelse av avtaler.
- Det bør vurderes om det er behov for egne kontrollorganer i stiftelsen med kompetanse som angitt i stiftelseslovens § 36; føre tilsyn, avgi uttalelse om årsregnskap og årsberetning, beslutte gransking mv.
- Styret bør vurdere om det er behov for en årlig risikoanalyse av virksomheten. Kapitalforvaltning, datasikkerhet og brannvern (i forhold til arkiver o.l.) kan være viktige elementer i en slik analyse.

9. ÅPENHET

Alle stiftelser skal være registrert i Stiftelsesregisteret som føres av Stiftelsestilsynet. Dette registeret inneholder en rekke opplysninger om stiftelser, herunder navn på styremedlemmer, daglig leder, revisor og vedtektene. Endringer i de registrerte opplysningene skal skje uten ugrunnet opphold.

Utover dette gjelder det ingen generelle regler om innsyn i norske stiftelser. Åpenhet knyttet til en stiftelses virksomhet vil normalt bidra til å øke tilliten til virksomheten. Det blir imidlertid opp til styret i den enkelte stiftelse å avgjøre hvor mye informasjon som skal gis utad om stiftelsens virksomhet.

Noen stiftelser der det offentlige har bestemmende innflytelse over virksomheten omfattes av offentleglova. For at en stiftelse skal omfattes av offentleglova må det offentlige (primært stat, kommune eller fylkeskommune) ha rett til å velge mer enn halvparten av stemmeberettigede medlemmer i det øverste organet i stiftelsen. Visse næringsdrivende stiftelser vil, til tross for eventuell bestemmende offentlig innflytelse, likevel være unntatt fra offentleglova. Offentlighetsloven regulerer ikke spørsmål om møteoffentlighet, men kun dokumentoffentlighet.

Anbefalinger fra Stiftelsesforeningen:

- Det bør praktiseres åpenhet om sentrale forhold ved stiftelsens virksomhet, herunder formål, årsrapport, årsregnskap, gaveutdelinger og styregodtgjørelser.
- Stiftelser av en viss størrelse bør vurdere opprettelse av en egen hjemmeside som informasjonskanal der viktige sider av stiftelsens virksomhet beskrives.
- Styret bør sikre at det utarbeides årlig dokumentasjon av plassering, risiko og

avkastning på stiftelsens kapital som kan gjøres tilgjengelig for allmennheten ved behov.

Nyttige lenker:

Stiftelsesloven

<http://www.lovdatab.no/all/nl-20010615-059.html>

Stiftelsestilsynet

<http://www.stiftelsestilsynet.no/>

Norsk Anbefaling Eierstyring og Selskapsledelse

<http://www.nues.no/filestore/NorskAnbefalingEierstyringogSelskapsledelse21.oktober2009.pdf>